

KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR
ZAGREB, PRERADOVIĆEVA 5



MATE LOVRIĆ

GALERIJA FORUM



TESLINA 16

15. 09. - 29. 09. 1999.

KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR
PRERADOVIĆEVA 5

MATE LOVRIĆ

- POSVEĆENO EVI -

GALERIJA FORUM
TESLINA 16



15. 09. - 29. 09. 1999

Kada se jedan slikar bavi slikanjem krajolika i aktova poput Mate Lovrića u današnje doba u kojemu se umjetnost bavi raznolikim idejnim i medijskim istraživanjima i izražavanjima, onda se može pomisliti samo to da ne haje za trendovima i imperativom suvremenosti, već da se bavi samo svojim unutarnjim doživljajima i strastima. Zbog toga nije niti najmanje manje hrabar od vojske "suvremeni(ji)h" umjetnika. Nije to također niti imperativ za očuvanjem i održavanjem "tradicije", jer bi takav stav nužno vodio u određenu (zadrtiju) umjetničku ideologiju. Lovrić jednostavno suživi i diše sa "starim" temama, želeći na svoj način interpretirati u slici svoje vlastito viđenje, vlastite mogućnosti upražnjavanja formalnih i oblikotvornih zakonitosti. Nije toliko bitno radi li se o krajoliku ili aktu, koliko je bitno po tko zna koji puta dokazivati i dokazati da niti jedna tzv. vječna tema, ili tzv. žanr dugoga trajanja kroz povijest umjetnosti, ni približno nisu iscrpljeni, već da uvijek iznova mogu nuditi beskrajno mnogo izazova, nadahnuća i znatiželje za istraživanjem. Sadržaj istine bi trebao zapravo biti objektivno rješenje svake pojave u prirodi svijeta i prirodi čovjeka.

Kada je slikao i izlagao krajolike s prizorima guste vegetacije i odbljesaka svjetlosti o površinu rijeka Odre i Kupe, Lovrić ih je slikao po sjećanju, a ne po izravnom modelu, ne bi li uhvatio impresije optičkih kolorističkih efekata, ukorjenjenih u isprepletenim mrljama gustih nanosa boje. Krajolik je tako, koliko god bio lokalni, transcendirao u sugestivno slikarstvo novih perspektiva, snažnih u strukturalnim uslojavanjima. Lovrić kroz prizmu uživanja u slikanju, koje procesom stvaranja nudi začudne rezultate, ujedno želi i otkrivati vječnu tajnu, zagonetku vječnog poretka u prirodi.

Logičnim je slijedom zanimanje za otkrivanje zagonetki prirode otkliznulo i u zanimanje za otkrivanjem još čudnije tajne i zagonetke, zvane čovjek ili žena. Time se i njegova interesna matrica pomaknula s lokalnoga na univerzalni princip Aposoluta postojanja. U slikanju niza aktova, jedine mu teme posljednjih godina, Lovrić funkcionira na dualističkoj razini: s jedne strane u prikazu ženskoga tijela vidi raznolike konstelacije za izokretanje, obrtanje i variranje položaja volumena, oblika i boja u nastajanju kompozicijskih strukturalnih inačica, dok će s druge strane, podati i svoj hommage tajni

If an artist paints landscapes and nudes like Mato Lovrić while the mainstream of contemporary art explores diverse conceptual and media potentials, it is clear that he has no concern for modern trends and the imperative of contemporaneity: he is devoted to his internal sensations and passions. Still, he is not a bit less brave than a host of (more) "modern" artists. Moreover, he does not create out of wish to preserve and maintain "tradition". Such an attitude would necessarily produce a more definite (conservative) artistic ideology. Lovrić's life is simply permeated with these "old" themes. He wishes to painterly interpret his personal view of them through talented employment of formal and formative rules; it makes no difference if it is a landscape or a nude. What matters is the effort to repeatedly prove that no so called everlasting theme, or genre of long standing in the history of art, is even near exhaustion, but that each of them offers countless new challenges, and continuously inspires curiosity and quests.

The phenomena of the universe and the nature of human beings can only be explained by the essential truth about them. Lovrić's landscapes with dense vegetation and flashes of light reflecting off the surface of the Kupa and Odra rivers were painted from memory, not by nature. And for a good reason: to capture the impressions of optical coloristic effects in intertwined patches of thick layers of paint. No matter how local, the landscape transcended into suggestive painting, offering new perspectives that powerfully combine multiple structural levels. Lovrić enjoys painting and the wondrous results of the creative painting process. Using this prism, he also wants to solve the eternal mystery of the perfect order of things in nature. His interest in the mysteries of nature logically evolved to include the greatest of all nature's mysteries: that of a man, or a woman. This shift caused his interest matrix to move from the local to the universal principle of the Absolute of existence. In a whole series of nudes, his only theme for several years now, Lovrić functions on two levels. On the one hand, the female body is seen merely as a constellation that lends itself to inversion, twisting, and variations of volume, form and color in creation of compositional and structural variants. On the other hand, his work remains an homage to the mystery of woman. He paints his nudes like he did

i zagonetki žene.

I u stvaranju aktova postupa kao s krajolicima: ne slika ih po modelu, već po univerzalnom obrascu iz vlastite imaginacije. Zahtijevajući rješenje, zagonetka upućuje na sadržaj istine. Ovaj zahtjev ne samo da je nerješiv, nego mu proturiječi iskustvo. U jednome tijelu, onome ženskom, zagonetni karakter izgleda različito, ali odgovori su isti, kao i oni sfinge, jer se jedinstvo zagonetnosti ipak osigurava obmanom. Sve ove postavke vrijede za umjetničko htijenje, jer svo znanstveno poznavanje vanjske makro, i unutarnje mikro anatomske - biološke strukture žene pred umjetničkom interpretacijom u modernitetu i suvremenosti padaju u vodu. Stoga, je li i varka istina, također ostaje zagonetkom, ali valja smatrati da se istinitost u umjetničkom djelu usidruje u subjektivitetu, u viziji, u obmani, i u varci. Od tuda i ženski aktovi, premda kreću od sasvim jasne mimetičke, prirodonosne i stvarnosne figurativne sheme, potvrđuju pounutarnjenu doživljajnu, dakle subjektivnu i obmanjujuću umjetnikovu viziju.

Anatomska točnost Lovrićevih ženskih aktova ne spriječava mišljenje o subjektivnosti gledanja. Ona je ovdje radi postizanja klasičnosti estetskih motivacija, uvijek aktualnih i nikada ugaslih. Žensko tijelo, poznato je, nije odvojivo od cjelokupne fascinacije pojmom žene, ženskog principa. Onaj tko zna nacrtati i naslikati ljudsko lice i ljudsko tijelo, akt, dokazuje da zna crtati, jer su ljudsko lice i ljudsko tijelo bazične, ali i najteže forme crtačkog umijeća, u kojima se ogleda znanje, oko, sigurna ruka i vještina. Lovrićevi slikani aktovi polaze od donjega preciznog crteža, kao unutarnjeg strukturalnog skeleta. Snažno, namazima i vehementnim gestualnim postupcima, koji ipak nisu lišeni kontrole i racionalizacije, autor slikarsko shvaćanje anatomije tijela potom iskazuje finim svjetlosnim presijavanjima po zaobljenim voluminiranim formama, tvoreći čvrstoću inkarnata. U tim voluminiranim formama svaki dio skladno živi s cjelinom, a cjelina se skladno sklapa od imanentnih, logičnih i samorazumljivih dijelova. Ujedno, svaki pojedini položaj akta posjeduje kvalitetnu dozu proporcionalnih točnosti, sukladnih slikarevoj perceptivnoj izbrušenosti.

Filozofski, duhovno i intelektualno, shvaćanje pojma ženske prirode ovdje se također upotpunjuje dihotomijom u skladnom ujedinjenju

his landscapes: not by nature, but after the universal model from his imagination. By demanding its solution, the mystery directs us to the content of truth. Not only that this demand cannot be satisfied, it is, furthermore, proven impossible by experience. Like the sphynx, every female body may seem to present a new mystery, but the solution is still only one: the unity of mystery is secured by illusion. These postulates apply only to artistic quests. Scientific findings about the external macro-, and the internal micro anatomic-biological structure of woman come to nought when compared with artistic interpretation of the topic in its modernity and topicality. Whether that makes illusion a truth in its own right still remains a puzzle. The truth in a work of art, however, is anchored in the subjective, the visionary, in deception and illusion. Although these female nudes arise from a perfectly clear mimetic, physical and factual figurative scheme, they witness only to the artist's subjective impression and deceiving vision. Anatomical exactness of Lovrić's nudes does not prevent subjective approach. It serves merely to secure the classical quality of ever topical aesthetic motivations. Female body plays an integral part in the fascination with the notion of woman, the female principle. The person who can draw a human face, a human figure, a nude, proves that he or she can draw, for these are the basic and the most demanding tasks in the art of drawing. They require knowledge, a good eye, a sure hand and skill. Lovrić's nudes are painted after a precise drawing, an internal structural skeleton. Lovrić's painterly interpretation of female anatomy is given in powerful strokes and passionate gesture that, nevertheless, never escape the artist's control. Subtle iridescence of color over rounded voluminous forms creates solidity of the incarnadine. Each part of these voluminous forms lives in harmony with the whole, whereas the whole is a harmonious complex of immanent, logical and self-justified parts. At the same time, every single pose reveals accurateness of proportions and testifies to sharpness of the painter's perception. The philosophical, spiritual and intellectual understanding of female nature is in this work harmoniously supplemented by a passion for woman's physical, material and erotic aspect. Female nude inspires the yearning to express perfection. Female curves, the breasts and buttocks before all, are by definition the perfect organic-biological structure. The softness of female

sa strašću prema ženskoj tjelesnoj, materijalnoj i erotskoj pojavnosti. Ženski akt nudi mogućnosti težnji k izražavanju savršenosti. Ženske su obline, grudi i stražnjica prije svega, po definiciji, najsavršenija organsko - biološka organizacija prirodne materije. Mekoputnost ženskoga akta daje se uvijek iznova stvarati u umjetnosti, ne bi li se postigao što više stupanj senzibilnosti i suptilnosti. Ako Lovrić svoje aktove posvećuje Evi, izoštrava se metaforički i simbolički kontekst. Svi ti ženski oblici možda su time i fatalistički principi: oni su i Lilit, žena stvorena prije Eve, rođena izravni iz zemlje, a ne iz Adamovog rebra, poput Eve. Lilit je jednaka muškarcu, i utjelovljuje demonsku snagu.

Rječnik simbola upozorava da je Lilit Evina neprijateljica, jer potiče nezakonsku ljubav. Lilit je odbačena žena, živi u ponoru na dnu mora. Ona je vampir fatalnosti, dok će Eva biti odgovorna za grijeh, jer je ponudila Adamu jabuku s ulogom da ga zavede. Kao pramajka svih ljudi Eva ipak znači i osjećajnost ljudskoga bića i njegov iracionalni element. U crkvenoj predaji Eva je inkarnacija požude, ali u Kristu se pomiruju principi Adama - duha i Eve - duše. Tako je ona utjelovljenje ljubavi, a spojem Adama i Eve nastaju ljudi, od tijela, duha i duše. Ovo navodim tek kao mogući odjek impulsa Lovrićevog umjetničkog htijenja. Ovaj simbolički nije nužno polazište, jer u Lovrića nema seksualnih, a kamoli seksističkih natruha. Žensko tijelo predstavlja sve vrste žena: u fokusu su i tinejdžerke i zrele žene; one velike i male, uske i široke. Svaka je volumen, dakle, koji umjetnik obrađuje bojom u debelim namazima nanesenim na papir, direktno iscijeđenom iz tube, te razmazanom špahtlom bez upotrebe terpentina. Upravo stoga i vidimo da se ne radi tek o jednoj ženi, ili čak o jednom tipu žene. Razlog je, u želji (ne)iscrpljivosti žongliranja variranjem kolorističnih odnosa, koji u magmi pigmenta odvajaju pozadinu od figure. Čvrstom konturom uslojavaju se planovi. Inkarnat ženskoga lika u jakom je kontrastu s pozadinom. Postignuta je planska razdvojenost u kolorističkom jedinstvu, s uvjerljivim slikarskim rezultatima, što odaju vještoga i spretnoga majstora. U slikarstvu Mate Lovrića tijelo postaje slika, a slika tijelo, sva prožeta intimizmom uvijek svježega nadahnuća.

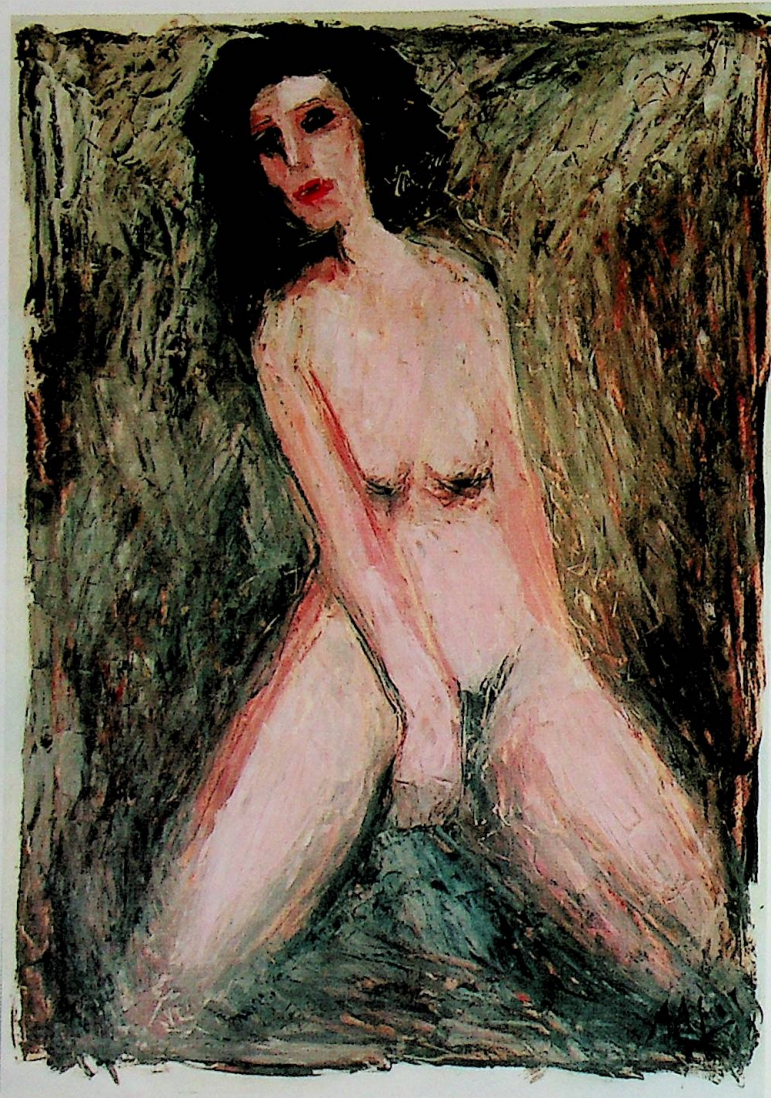
U Zagrebu, ožujak 1999.
Enes Quien

body remains a permanent challenge in arts as we strive to reach higher and higher levels of sensitivity and subtlety.

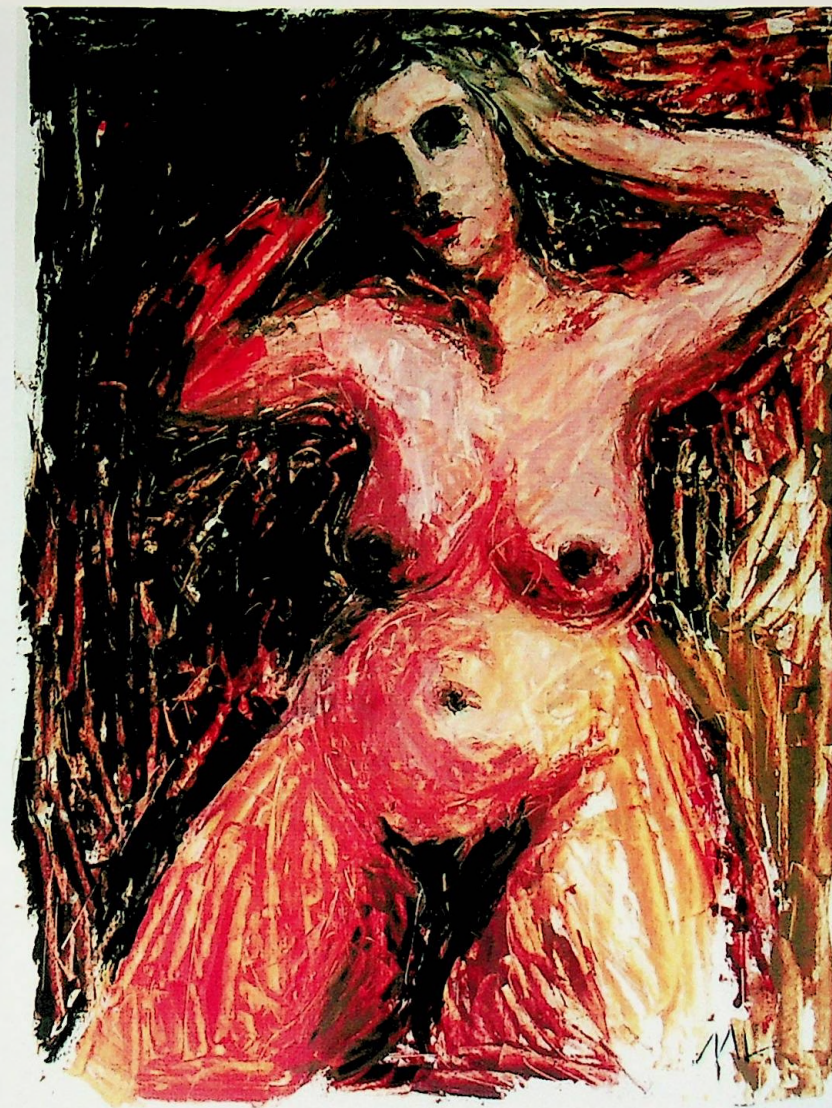
By dedicating his nudes to Eve, Lovrić emphasizes the metaphorical and symbolic context. All these female forms may therefore appear as fatalist principles: they are Lilit as well, the woman created before Eve, born of the Earth itself, not made from Adam's rib like Eve. Lilit is man's equal and possesses demonic strength. A dictionary of symbols warns that Lilit is Eve's enemy, as she encourages illicit love. Lilit is a rejected woman and she lives in a chasm at the bottom of the sea. She is the vampire of fatality, whereas Eve will take the blame for the original sin, for offering Adam the apple with the intent to seduce him. Eve symbolizes the irrational in human nature, but as the great-grandmother of all humans, she also stands for emotional qualities of a human being. In ecclesiastical tradition, Eve is the incarnation of lust. But the principles of Adam-spirit and Eve-soul are reconciled in Christ. Thus, she became love incarnated, and the union of Adam and Eve bears humans made of body, spirit and soul. I mention this only as a possible echo of Lovrić's artistic volition. Symbolism is not the obligatory starting point as there are neither sexual nor sexist admixtures in Lovrić's oeuvre. His female bodies belong to all women: teenage girls as well as mature women, large and small women, slender and plump. Each of them is a volume, coloristically treated by thick strokes of undiluted paint, just squeezed out of the tube and spread using a palette knife. Obviously, Lovrić is not dealing with a single woman, or even a single type. He wishes to achieve inexhaustible numbers of new combinations by varying the juggle act of coloristic relations that set the figure apart from the background. Firm contours multiply planes. The incarnadine of human figure is in stark contrast with the background. Lovrić successfully separates planes within a coloristic unity and achieves convincing artistic results, which proves him a skilled and accomplished master. In Mate Lovrić's oeuvre, the body becomes the painting, and the painting becomes the body, completely permeated by the intimate air of fresh inspiration.

Zagreb, March 1999.
Enes Quien

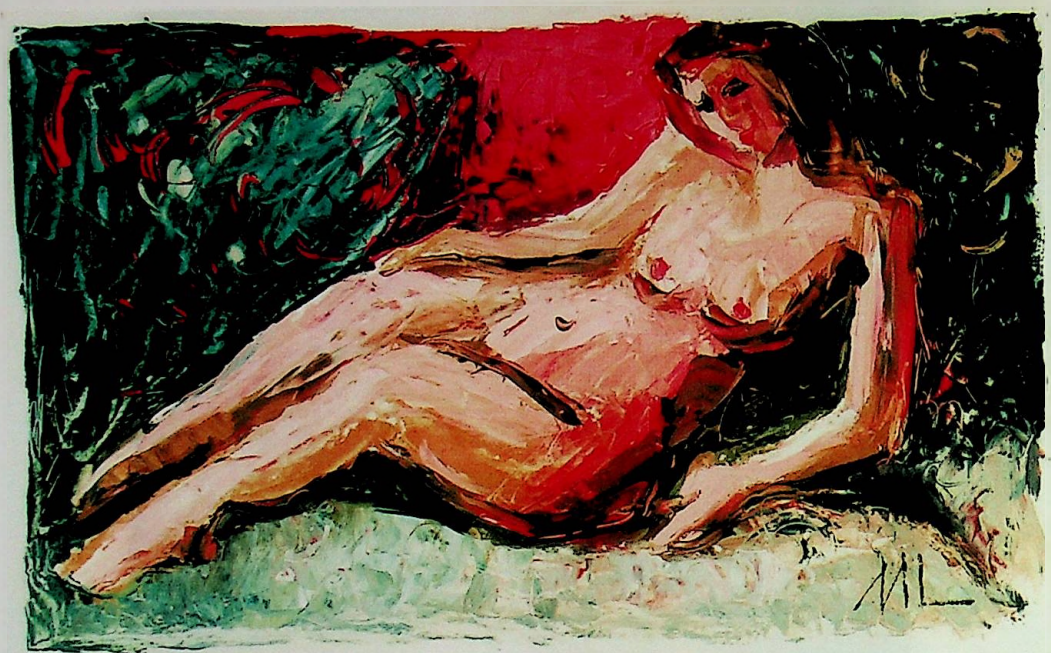




4 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm



7 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm



30 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 555 mm



14 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm



ŽIVOTOPIS / BIOGRAPHY

Mate Lovrić rođen je 17. studenog 1952. godine u Donjoj Jasenici kraj Mostara, BiH. Završio je slikarstvo na školi za primjenjenu umjetnost u Sarajevu u klasi Mersada Berbera. Godine 1970. dolazi u Zagreb, gdje priređuje prvu samostalnu izložbu 1986. godine. Od tada se predstavio na više samostalnih te sudjelovao na brojnim skupnim izložbama, likovnim kolonijama i humanitarnim akcijama. Uz slikarstvo aktivno se bavi ilustracijom, stripom i filmskom animacijom. Autor je 15 crtanih filmova, 50 knjiga i slikovnica i više stotina ilustracija i stripova. Za svoj rad dobio je više nagrada i priznanja. Član je HDFS-a, ZUH-a i HDLU-a.

Živi i radi u Velikoj Gorici.

Adresa: 10410 Velika Gorica, N. Šopa 35 b
tel. - atelje - 6244 366
tel. - stan - 6225 988

SAMOSTALNE IZLOŽBE/ONE-MAN EXHIBITION

- 1986. - Zagreb, Galerija knjižnice "Vladimir Nazor"
- 1988. - Zagreb, Art klub "Vjesnik"
- 1989. - Velika Gorica, Galerija "Galženica" (izložba ilustracija)
- 1991. - Zagreb, Galerija knjižnice "Vladimir Nazor"
- 1992. - Samobor, Izložbeni salon "Mesing ars"
- Zagreb, Galerija knjižnice "Vladimir Nazor"
- Zagreb, Knjižnica "Vladimir Nazor", Špansko
- 1993. - Zagreb, Knjižnica "Ognjen Ogrizović"
- 1995. - Zagreb, Bistro "Gaj"
- 1996. - Zagreb, Galerija "Montenegrina"
- Velika Gorica, Galerija "Galženica"
- 1997. - Velika Gorica, Galerija "Galženica"
- 1998. - Velika Gorica, Narodno sveučilište (izložba ilustracija)
- Varaždin, Galerija "Luv"

SKUPNE IZLOŽBE / GROUP EXHIBITIONS

- 1991. - Zagreb, Galerija "Laurana"
- 1992. - Zagreb, Galerija knjižnice "Vladimir Nazor"
- 1993. - Zagreb, Galerija "Prizori" (ilustracije)
- Zagreb, Galerija "Oktogon"
- 1994. - Zagreb, Galerija "Dubrava", izložba likovne kolonije za Kijevo
- Zagreb, Galerija "Ina-commerce"
- Zagreb, Hrvatski školski muzej, izložba likovne kolonije "Paunovac"
- Zagreb, Kazalište "Kerempuh", izložba likovne kolonije "Kijevo"
- Jastrebarsko, Gradska galerija, poklon izložba za galeriju
- 1995. - Zagreb, Starogradska vjećnica izložba likovne kolonije "Paunovac"
- Zagreb, Muzej Mimara, humanitarna izložba za HVIDR-a
- Krapina, Dani kajkavske kulture
- Omišalj, Galerija "Lapidarij"
- Veliki Tabor, Galerija umjetnina
- Cernik, Galerija Franjevačkog samostana
- 1996. - Petrinja, Gradska galerija "Krstu Hegedušić"
- Zlatar Bistrica, Dom kulture
- Zagreb, Hotel "Sheraton", likovna galerija "PLIVA"
- Zagreb, Gradska vijećnica, izložba likovne kolonije "Paunovac"
- 1997. - Zagreb, Galerija "Mala" (Hrvatski umjetnici za gradsku knjižnicu Zadar)
- Varaždin, Galerija "Varteks" (izložba međunarodne likovne radionice)
- Zagreb, Galerija "Ulrich"
- Zagreb, "Klovićevi dvori" (humanitarna izložba)
- Vinkovci, Gradski muzej, (RABRA 96.)
- 1998. - Zagreb, Galerija "Ulrich" (AKT)
- Zagreb, Galerija "Zvonimir"
- Zagreb, Galerija "Ulrich" (iz ateljea)
- Okučani, Galerija "Sv. Vid" (humanitarna iz.)
- Karlovac - Slavonski Brod
- 1. Hrvatski triennale akvarela
- Zagreb, Galerija "Ulrich"

POPIS RADOVA / CATALOGUE OF EXHIBITS

- 1 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 680 x 900 mm
- 2 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 680 x 900 mm
- 3 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 4 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 5 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 680 x 900 mm
- 6 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 680 x 900 mm
- 7 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 8 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 9 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 10 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 450 x 340 mm
- 11 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 450 x 340 mm
- 12 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 550 x 340 mm
- 13 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 14 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 15 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 16 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 350 x 680 mm
- 17 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 450 x 340 mm
- 18 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 19 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 310 x 680 mm
- 20 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 21 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 22 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 23 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 680 x 900 mm
- 24 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 25 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 680 x 900 mm
- 26 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 27 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 28 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 29 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 30 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 555 mm
- 31 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 450 x 340 mm
- 32 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 450 x 340 mm
- 33 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 340 x 450 mm
- 34 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 680 x 900 mm
- 35 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 900 x 680 mm
- 36 - POSVEĆENO EVI - ulje na papiru, 450 x 340 mm

Izdavač
Published by
KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR
Zagreb, Preradovićeve 5

Za izdavača
For the publisher
ZVONIMIR LISINSKI

GALERIJA FORUM
Teslina 16, tel. 4810 710

Urednik kataloga
Catalogue editor
MATE LOVRIĆ

Predgovor
Preface
ENES QUIEN

Prijevod na engleski
English translation
VIŠNJA KABALIN-BORENIĆ

Fotografije
Photographies
IVAN BUKOVIĆ

Postav izložbe
Arrangement exhibits
ZVONIMIR LISINSKI
MATE LOVRIĆ

Tisak
Printed by
OFFSET MARKULIN

Naklada
Edition
500 kom.



Sponzori



"DOMJENAK" d.o.o., 10000 Zagreb, Avenija Dubrovnik 15
tel/fax: 01 / 6554 338
tel. 01 / 6554 327
www.partytime.hr
E mail: party-time@zg.tel.hr

offset
MARKULIN

Tiskara Offset MARKULIN, 10412 D. Lomnica,
Dolenska 32, Lukavec
tel. 01 / 6234 666
01 / 6234 529

